

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
κ.κ. ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΣΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ: «ΤΗΛΛΥΡΙΑ:
ΜΝΗΜΕΣ, ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ»
ΣΤΟΝ ΚΑΤΩ ΠΥΡΓΟ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ
ΣΤΙΣ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2012

Μέ ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση
ἀπευθύνω τόν νενομισμένο χαιρετισμό
μου στό Δεύτερο Συνέδριο: «Τηλλυρία:
Μνήμες, Ίστορία καί Αρχαιολογία», πού
ὀργανώνεται ἀπό τό Μουσείον Ἱερᾶς
Μονῆς Κύκκου στήν πρωτεύουσα τῆς
Τηλλυρίας, ἐδῶ στόν Κάτω Πύργο.

Όταν συνεπληρώθη αίσίως τό Συνέδριο γιά τήν Τηλλυρία στίς 4 καί 5 Ἀπριλίου 2009, ἐγεννήθη σέ ὅλους τούς συμμετέχοντες ἡ πεποίθηση ὅτι τό Συνέδριο αὐτό, πού σημείωσε τόσο μεγάλη ἐπιτυχία, θά καθιερωθεῖ ὡς θεσμός. Τά πρακτικά τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου ἐξεδόθησαν ἀπό τό Μουσεῖον Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου καί κατέλαβαν ἐπάξια θέση μεταξύ τῶν πρακτικῶν τῶν τοπικῶν συνεδρίων σέ ὅλο τόν χῶρο τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Ἡ πεποίθηση τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου κατεγράφη καί στά πορίσματά του. Καί ἰδού σήμερα, μετά τρία ἔτη, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῆς Παναγίας

Ἐλεούσης, συγκροτεῖται τό δεύτερο
Συνέδριο γιά τήν Τηλλυρία μέ συμμετοχή
σχεδόν ὅλων τῶν συνέδρων τοῦ πρώτου
Συνεδρίου καί πολλῶν νέων.

Ὡς εἰκός, τό Συνέδριο ἀσχολεῖται πρός
τό παρελθόν καί τό παρόν τῆς
Τηλλυρίας. Προβάλλει τή γνώση τῶν ἐπί
μέρους, ὡς ἀπαραίτητων στοιχείων γιά
τή γνώση τοῦ συνόλου. Κατά ταῦτα εἶναι
συνέδριο αὐτογνωσίας. Ἡ ἐπιθυμία τῆς
γνώσεως τοῦ παρελθόντος, ποῖοι εἶναι οἱ
γεννήτορες καί τί ἔπραξαν, ἀποτελεῖ
εἰδοποιό διαφορά τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τά
ἄλογα ζῶα.

Οἱ μνηήμες τῆς Τηλλυρίας διατρέχουν
τόν χρόνο καί φθάνουν σ' ἐμᾶς, σάν τό

εὐήχο θρόισμα τῶν ἀμφιλαφῶν δασῶν
της καί τόν ἀέναο φλοῖσβο τῆς ἡμερτῆς
θάλασσάς της. Ἡ Τηλλυρία εἶναι μία
παραδεισιακή γωνία, προικισμένη μέ
πνεῦμα ἰλαρότητος ἀπό τόν Δημιουργό.
Στήν ἀπομονωμένη Τηλλυρία, σάν
ἀδιάσπαστο μέλος, μπορούμε νά
διαβάσωμε τήν ἱστορία καί τήν
παράδοση ὅλης τῆς Κύπρου.

Ἡ Τηλλυρία εἰσέρχεται στήν Ἱστορία
μέ τήν ἔλευση τῶν Ἀχαιῶν Ἑλλήνων γιά
τή δημιουργία ἐδῶ ἑλληνικῆς πατρίδας.
Δύο περιώνυμες ἑλληνίδες πόλεις, οἱ
Σόλοι καί τό Μάριον, πλαισιώνουν τήν
Τηλλυρία, σάν δύο συμβολικοί κίονες
στήν εἴσοδο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

Μέ τό κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων, ἀρχικά, ὅπως φαίνεται ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, στούς Ἑβραίους τῆς διασπορᾶς καί τούς Ἑλληνας προσηλύτους, ἡ Τηλλυρία ἐγγράφεται στόν χριστιανισμό. Οἱ ἐπισκοπές τῆς Ταμασοῦ καί τῶν Σόλων εἶναι οἱ πρῶτες, πού μνημονεύονται στήν Κύπρο.

Ἡ ἀρχαία παράδοση, ἐμπλουτισμένη μέ τή λαϊκή φαντασία, παραμένει πάντοτε ζῶσα στήν Τηλλυρία. Κατά τήν παράδοση ἡ Ἁγία Ἑλένη στό ἱερό της ταξίδι προσωρμίστηκε καί στήν Τηλλυρία, ἐκεῖ πού ὑπῆρχε ἀκρωτήριο καί χωριό μέ τό ὄνομά της Ἁγία Ἑλένη, πού ἀργότερα ὠνομάστηκε Κόκκινα

λόγω τοῦ πυριγενοῦς κόκκινου χώματος
τῆς περιοχῆς.

Ἐδῶ στήν Τηλλυρία ἔφθασε μέ
αὐτοκρατορικό δρόμωνα ἀπό τή
βασιλίδα τῶν πόλεων ἢ χαριτόβρυτη
Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, γιά νά
κατοικήσει γιά πάντα στό περιβόλι της
στά ὑπερθεν ὄρη, τήν Ἱερά Μονή Κύκκου,
καί νά σκέπει τόν εὐσεβῆ λαό της. Γιά
ὅσους βλέπουν τήν εὐδοκία τοῦ Θεοῦ στά
ἀνθρώπινα πράγματα, ἢ δημιουργία τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κύκκου καί
Τηλλυρίας στά μέρη διέδραμε ἡ Εἰκόνα
τῆς Παναγίας, δέν ἀποτελεῖ τυχαῖο
γεγονός, ἀλλά ἄνωθεν ἐπίνευση.

Κατά τὰ μετέπειτα χρόνια ἡ Τηλλυρία ὑπῆρξε περιοχή προφυλακῆς σέ ἐχθρικές ἐπιδρομές. Οἱ πηγές τῆς ἐνετοκρατίας μνημονεύουν στήν περιοχή ἔφιππα σώματα ἀκτοφυλακῆς. Ἐνεκα τῆς ἀνασφάλειας στά παράλια κατά τίς περιόδους τῶν ἐπιδρομῶν οἱ κάτοικοι ἀπεσύρθησαν στά ἐνδότερα, ὅπου ἔγιναν ἡμινομάδες, βόσκοντας τὰ μικρά ποίμνιά τους μέσα στά δάση. Ἡ ἀφόρητη ἀνέχεια ἀνάγκασε μερικούς κατοίκους, γιά νά ἀπαλλαγοῦν ἀπό τόν κεφαλικό φόρο, νά ἐκπέσουν ἀπό τούς καταλόγους, πού ζητοῦσαν οἱ φορολόγοι ἀπό τούς ἱερεῖς, καί νά γίνουν κρυπτοχριστιανοί.

Στή βασανισμένη Τηλλυρία ή
άγγλική διοίκηση έφάρμοσε σέ
μικρογραφία όσα συνέβησαν στήν
Κύπρο μέχρι σήμερα. Μετεκίνησαν τούς
κατοίκους από τά ένδότερα στά παράλια,
χωρίζοντάς τους σέ μουσουλμάνους και
μή μουσουλμάνους. Στούς μουσουλ-
μάνους κατέταξαν τούς κρυπτο-
χριστιανούς, οί όποιοι γνώριζαν τήν
έλληνική καταγωγή τους και ήταν
έλληνόφωνοι. Σέ συνεργασία μέ τήν
Τουρκία ανέλαβαν τόν έκτουρκισμό τών
κρυπτοχριστιανών διά τής δημιουργίας
σχολείων και παροχής ύποτροφιών. Στήν
Τηλλυρία έγινε ή πρώτη απόπειρα

ἐπεκτάσεως τῶν τουρκικῶν θυλάκων, ὡς προγεφύρωμα τῆς Τουρκίας στήν Κύπρο.

Ὁ κόσμος τῆς Τηλλυρίας ἀναμένει νά ἀποκαλυφθεῖ καί νά καταθέσει τή μαρτυρία του. Οἱ πηγές ἀναμένουν τούς φιλόπουνους ἐρευνητές. Τά πλούσια ἀρχεῖα τῆς Βενετίας εἶναι σχεδόν ἀνεκμετάλλευτα. Ὁ ὑλικός καί πνευματικός πολιτισμός, παρὰ τίς συμβολές, πού ἔχουν γίνει, ἀναμένει τήν πλήρη διερεύνησή του. Ἀποστολή ἐρεύνης τοῦ κόσμου τῆς Τηλλυρίας ἔχει καί τό Συνέδριο αὐτό τῆς Τηλλυρίας, τό ὁποῖο καθίσταται πλέον θεσμός.

Πρός τούς ὀργανωτές, τούς φορεῖς, τούς ἐλλογίμους συνέδρους, τίς ἀρχές καί

τούς ἀκροατές ἐπιδαψιλεύομε πλούσιες
τίς εὐλογίες μας, εὐχόμενοι ἅμα τήν παρὰ
Θεοῦ καί τῆς Ἐλεούσης Παναγίας
ἐνδυνάμωσιν ἐν παντί ἀγαθῷ.